

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 10 stycznia 2013 r.,
sprawy P. P.

skazanego z art. 207 § 1 i inne kk,
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 16 lutego 2012 r.,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego
z dnia 20 października 2011 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddala kasację obrońcy skazanego P. P. jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M.P. Kancelaria adwokacka 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) w tym 23 % VAT tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
- 3. zwalnia skazanego P. P. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 16 lutego 2012 r., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w P. z dnia 20 października 2011 r., przez uchylenie rozstrzygnięcia w pkt III, którym to wyrokiem Sądu Rejonowego P. P., za przestępstwo zakwalifikowane z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 k i art. 12 § 2 kk oraz za przestępstwo zakwalifikowane z art. 245 kk w zw. z art. 12 kk, skazany został na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść skazanego P. P. wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie prawa procesowego, mające istotny wpływ na treść wyroku, a mianowicie”: art. 457 § 3 kpk w zw. z art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, także art. 170 § 1 pkt 5 kpk oraz art. 424 § 2 kpk w zw. z art. 457 § 3 kpk, wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania albo uchylenie tych wyroków i uniewinnienie P. P.

Prokurator Prokuratury Okręgowej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego P. P. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, a skazany zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk. Sporządzenie w tej sprawie kasacji i jej wniesienie uzasadniało zasądzenie stosownego wynagrodzenia na rzecz obrońcy z urzędu.

Odnosząc się do zarzutów kasacji obrońcy, przede wszystkim trzeba zwrócić uwagę na to, że stanowią one, tylko nieznacznie zmodyfikowane, zarzuty apelacji, które w swej istocie, sprowadzały się i nadal w kasacji sprowadzają się do zarzutu dokonania przez Sądy obu instancji błędnych ustaleń faktycznych, sprzecznych z wyjaśnieniami ówczesnego podejrzanego i oskarżonego. Nie można więc inaczej odczytać tej kasacji, żeby w ogóle mogła być przedmiotem rozważań Sądu kasacyjnego, jako formułującą wobec Sądu odwoławczego zarzut naruszenia przepisu art. 457 § 3 kpk, oczywiście nie w związku z art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy nie dokonywał ustaleń odmiennych od tych będących udziałem Sądu Rejonowego oraz nie dokonał odmiennej oceny przeprowadzonych w tej sprawie dowodów. Jednakże wówczas okazuje się, po starannej lekturze uzasadnień orzeczeń obu Sądów, w kontekście zarzutów kasacji i apelacji, że Sąd Okręgowy, w uzasadnieniu swego orzeczenia, odniósł się w pełni i przekonująco do wszystkich tych zarzutów, w tym do zarzutu „naruszenia zasady bezpośredniości przesłuchania pokrzywdzonej M. P. (s. 6 i 7 uzasadnienia SO), „niewyjaśnienia istotnej okoliczności sprawy, czyli używania przez skazanego podczas rzekomego znęcania się nad pokrzywdzoną kastetu” (s. 7 uzasadnienia SO), naruszenia „art. 170 § 1 pkt 5 kpk przez bezzasadną akceptację oddalenia przez Sąd I instancji wniosków dowodowych oskarżonego o wywołanie opinii biegłych psychiatrów i

psychologa” (s. 8 i 9 uzasadnienia SO), „całkowitego zbagatelizowania wyjaśnień skazanego P. P.” (s. 10-12 uzasadnienia SO), a także naruszenia „art. 424 § 2 w zw. z art. 457 § 3 kpk poprzez pominięcie w uzasadnieniu motywacji dlaczego zarzuty zgłoszone we wniesionych apelacjach są niezasadne”, o czym przekonuje rzetelna lektura całości uzasadnienia orzeczenia Sądu Okręgowego.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.